

La revelació, el sagrat que es manifesta

La revelació és una forma específica de manifestació directa de les divinitats. És una acció divina de caràcter gratuït, que cap humà pot condicionar. Només la divinitat pot decidir si es manifesta (o no) i de quina manera ho fa (a qui, en quin moment...).

En general, el concepte de “revelació” és propi de les religions monoteïstes, però també es troba en algunes versions de l’hinduisme. Els creients de les diverses religions consideren que Déu es pot manifestar de dues maneres:

- a través de la naturalesa creada per Ell (que és obra de Déu) com a manifestació del poder – i de la bellesa – del diví.
- per revelació de la pròpia divinitat que es fa present en un signe extraordinari o personificant-se.

Les religions que consideren que Déu s’ha fet home, consideren també que, hi ha determinats moments privilegiats i molt específics de la història humana, de manera que les persones divines es manifesten, i donen a conèixer la seva voluntat i el seu poder, generalment en mig de crisis.

S’anomena “teofania” (del grec “*theos*”: déu i “*phaino*”: manifestació, aparició) aquest moment especial de manifestació divina.

La revelació pot ser visible, de manera que el déu es fa present en el seu poder (encarnació de Crist, per ex.), sigui personalment o a través d’un missatge (un àngel); però també pot ser invisible, com un esperit (així el déu d’Israel es manifesta, per exemple, com el vent).

La revelació pot fer referència a la identitat de déu, a la forma com els déus volen que visquin els seus creients (manaments de la Llei de Déu) o al futur que espera a un grup – sovint per oposició a la realitat present. En qualsevol cas, res del que ha estat revelat podria ser conegut pels humans a través de la raó natural i tothom qui ha experimentat la revelació veu transformada d’arrel la seva vida.

El concepte de revelació fa referència a tres aspectes:

- 1.- Pren la forma d’un fet (extraordinari),** per exemple el moment que el déu es dona a conèixer de forma visible, sovint com una aparició. Aquest fet és un esdeveniment històric tan important que sovint les societats comencen els seus calendaris a partir d’aquí.
- 2.- S’expressa a través d’una obra;** sovint la divinitat es manifesta fent obres sobrehumanes, conduint un poble a una victòria inesperada en una guerra, etc. (alliberar els jueus d’Egipte és, per exemple, una manera de revelar el poder de Jahvé).
- 3.- Dona també un missatge, una paraula, que és “paraula sagrada”** i que ha de ser seguit o realitzat pel poble (els manaments de la Llei que Jahvé entrega a Moisès). En aquest sentit la revelació és, per a les persones religioses, “la veritat en sí mateixa”.

Aparició, acció i paraula són forces poderoses realitzades per Déu voluntàriament. De fet, mitjançant la revelació, és el mateix déu que es fa present de paraula i obra.

- **La revelació és personal:** És una trobada. Déu tria aquell o aquella a qui vol manifestar-se, però el missatge és impersonal. Serveix per a tot el grup que hi està implicat. En llenguatge creient es diu que “Déu surt a trobar l’home”.
- **La revelació és paraula i testimoni:** en aquest sentit, la paraula que s’expressa és poderosa, profètica. Dir i fer no es diferencien en Déu. Habitualment, aquesta paraula es conserva a través d’un o de diversos llibres que els creients consideren sagrats.
- **La revelació és històrica:** canvia el curs de la història perquè és inspiradora. Això vol dir que dona un altre sentit a la vida del poble. Quan el poble comprèn i assumeix el pla de déu es transforma radicalment.
- **La revelació és profètica:** anuncia el que succeirà i el sentit que tindrà el futur.
- **La revelació és eclesial:** quan la divinitat es manifesta es funda una comunitat de creients en aquesta paraula. Els creients normals i creients tenen accés la revelació a través de les esglésies que rememoren aquest esdeveniment a través de la predicació. Totes les jerarquies eclesials es basen en la fidelitat a la revelació i les esglésies es fonamenten en la mesura que trameten de forma intacta i immutable el dipòsit de la revelació. Això s’anomena en el cristianisme “magisteri de l’església”.